

стану та створення відповідних передумов для його своєчасного подолання з метою забезпечення відновлення життєздатності окремого підприємства, недопущення виникнення ситуації його банкрутства.

Метою та головним завданням антикризового управління є передбачення, своєчасне розпізнавання та успішне вирішення всіх проблем, пов'язаних з об'єктивним циклічним розвитком економіки та суб'єктивними факторами на макро- та мікрорівнях.

Розвиток кризи на рівні мікроекономічної системи структурно можна поділити на три фази:

Перша - прихована криза (або криза ефективності);

Друга - криза платоспроможності;

Третя - криза розрахунку (загроза банкрутства, неплатоспроможність).

Антикризове управління на підприємстві можливе та необхідне з ряду причин: кризові явища можна передбачати, прискорювати та пом'якшувати; до кризових явищ можна та необхідно готуватися; управління в умовах кризи потребує особливих підходів, спеціальних знань, досвіду та мистецтва; кризові процеси можуть бути до певної міри керованими; управління кризовими процесами здатне прискорювати їх та мінімізувати наслідки.

Об'єкт антикризового управління - виникнення та поглиблення кризи розвитку підприємства, її усунення та запобігання.

Проблеми розгортання кризи на рівні окремого підприємства не є локальними. Окреме підприємство є частиною національної, територіальної і галузевої господарської системи. Кризові явища в його діяльності мають негативні наслідки для усіх суб'єктів ринкової економіки. Отже, проблема кризи та банкрутства має загальнодержавний характер.

Сьогодні варто згадати, що криза має дві сторони: першу – небезпечну й руйнівну, а другу – спрямовану на поліпшення й зміни, коли стають явними допущені помилки й постає неминуча необхідність їх виправлення. Від прийнятих у цей момент рішень і виконуваних дій залежить, чи виживе підприємство й з якими результатами воно вийде з економічного безладдя. Спроби перечекати кризу, відклавши плани з розвитку підприємства й виправдовуючи бездіяльність несприятливими умовами – це прямий шлях до банкрутства. Емоційно прийняте рішення про закриття або замороження бізнесу в більшості випадків приведе до захоплення частки ринку конкурентами, що мають стратегічне бачення. Фінансова криза – найкращий час для розвитку підприємництва, захоплення або розширення частки ринку, звільненого його більше слабкими учасниками.

УДК 658.589

ІННОВАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ ПІДПРИЄМСТВ У СКЛАДІ СТРАТЕГІЧНИХ АЛЬЯНСІВ

*Токмакова І.В., к.е.н., доцент,
Сіра В., студентка (УкрДАЗТ)*

Важливою проблемою сучасного етапу розвитку економіки України є вдосконалення управління інноваціями процесами в організаціях. Тільки на цій основі можна досягти макроекономічної стабілізації і забезпечити економічне зростання. Значимість проблеми зростає з урахуванням сучасного стану економіки України, що характеризується кризовими явищами, низькою конкурентоспроможністю, недосконалим сприйняттям підприємствами нововведень. Одною з причин становища, що утворилося, є недостатня протягом тривалого періоду часу увага державних органів до проблем інноваційної діяльності. На низькому рівні знаходиться використання прогресивних технологій у більшості галузей економіки, що призводить до науково-технічного відставання від розвинутих країн.

Більшість вітчизняних підприємств потребують оновлення основних виробничих засобів, залучення нових технологій для посилення конкурентних позицій на вітчизняному і зарубіжних ринках. Проте незадовільний фінансовий стан, низький рівень розвитку систем менеджменту, що використовується, є причинами інвестиційної непривабливості та неможливості практично реалізувати інноваційні ідеї. До того ж, однією з важливих проблем залучення інвестицій для інноваційного розвитку є відсутність у керівників підприємств практичного досвіду в управлінні інвестиційними та інноваційними процесами.

Забезпечення ефективного макроекономічного розвитку залежить від виробників, які об'єднують свої зусилля в межах корпоративних форм бізнесу. Тому задля збільшення конкурентоспроможності вітчизняної продукції та товаровиробників повинні бути впроваджені сучасні організаційні форми різних бізнес-об'єднань, перш за все в сфері промислового виробництва, та удосконалені економічні відносини в межах об'єднань, між об'єднаннями та із зовнішнім середовищем. Найбільш прийнятною формою об'єднання промислових підприємств має стати стратегічний альянс. Стратегічний альянс – це партнерство між підприємствами, в якому їх ресурси, можливості та ключові компетенції об'єднуються для досягнення

найкращого результату. Основними перевагами стратегічних альянсів можуть бути: доступ до каналів маркетингу партнера та його положенню на ринку; доступ до фінансових ресурсів партнера; нові ринки для товарів і нові товари для споживачів; прискорення розробки нової продукції та ін.

Таким чином, стратегічні альянси дозволяють учасникам посилити конкурентні переваги, досягти стратегічних цілей та підвищити ефективність інноваційного процесу за рахунок об'єднання зусиль.

УДК 658

ОБОСНОВАНИЕ НЕОБХОДИМОСТИ ВНЕДРЕНИЯ СИСТЕМЫ МЕНЕДЖМЕНТА КАЧЕСТВА НА ПРЕДПРИЯТИИ

Уткина Ю. Н., ассистент (УкрГАЗТ)

Основой развития любого предприятия, а особенно вертикально интегрированного комплекса, является высокая конкурентоспособность предлагаемой продукции и предоставляемых услуг. Данный показатель является основополагающим для эффективного развития. Но в современных условиях развития мало одной конкурентоспособности продукции, необходима еще и гибкая система управления, которая позволяет:

- во-первых, предложить максимальный ассортимент выпускаемой продукции или предоставляемых услуг;

- во-вторых, минимизировать затраты на производство и реализацию продукции, особенно внепроизводственные;

- в-третьих, не допустить отклонений от заданных параметров качества как продукции, так и деятельности.

Именно вопросам разработки и эффективности использования систем менеджмента качества в последнее время уделяется все больше внимания, что обусловлено необходимостью выполнения условия мировых стандартов (в основном ISO 9000:2009) по организации выпуска продукции и предоставления услуг. Современный потребительский рынок все жестче формирует требования не только к качеству поставляемой продукции, но и к менеджменту обеспечения качества на предприятии-производителе.

Отличительной чертой создаваемых на современном этапе систем менеджмента качества является то, что работы ведутся с учетом сложившейся системы управления на предприятии.

Это связано с высокой сопротивляемостью сотрудников проводимым организационным изменениям. Поэтому не меняя, но дополняя систему управления необходимыми функциями, минимизируются затраты на внедрение систем менеджмента качества.

При внедрении системы менеджмента качества осуществляется разнесение функций управления, планирования, контроля и анализа по разным организационным уровням предприятием. Высшее руководство осуществляет деятельность по планированию повышения качества и несет ответственность за его обеспечение и выполнение планов. Руководители процессов занимаются оперативным руководством качеством выполнения в рамках своих должностных полномочий, а также осуществляют контроль выполнения работ по ремонту и техническому обслуживанию.

Результативно функционирующая система менеджмента качества позволяет успешно решать две взаимосвязанные задачи:

- во-первых, удовлетворение запросов и ожиданий потребителей, т.е. потребитель должен быть уверен в способности предприятия поставлять продукцию требуемого качества, а также постоянно поддерживать и улучшать достигнутый уровень качества;

- во-вторых, удовлетворение интересов самого предприятия, т.е. предприятие с экономической точки зрения достигает и поддерживает требуемый уровень качества продукции на протяжении всего ее жизненного цикла при оптимальных затратах.

УДК 658

БАЛАНСОВИЙ МЕТОД ТА ЙОГО ВИКОРИСТАННЯ ДЛЯ ПІДТРИМКИ ДИНАМІЧНОЇ РІВНОВАГИ ЕКОНОМІЧНОЇ СИСТЕМИ

*Шкодін Л.Г., к.е.н., доцент,
Чирва О. А., слухач магістратури (Академія
внутрішніх військ МВС України, Харків)*

Актуальність проблеми полягає в тому, що балансний метод, спрямований на створення умов безперервного і пропорційного розвитку економіки, користується зараз популярністю, так як і в давні часи. Розглядаючи використання балансового методу, який, до речі, розроблявся багатьма економістами різних країн світу, ми можемо з упевненістю сказати, що праці одних впливаючи на праці інших, породжували нові результати досліджень.

Так, наприклад, основоположник школи